

ת"פ 58884/07/18 - מדינת ישראל נגד פהמי אמארה, עאמר אמארה

בית משפט השלום בנצרת

ת"פ 58884-07-18 מדינת ישראל נ' אמארה (עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת רות שפילברג כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. פהמי אמארה (עציר)
2. עאמר אמארה

הנאשמים

גזר דין

כתב אישום ורקע

- נגד הנאשם 1 הוגש כתב אישום המייחס לו, יחד עם נאשם 2, עבירה של **תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות**, בהתאם לסעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. הנאשמים כפרו באשמה, ובתיק נשמעו הוכחות. בהכרעת דין מיום 13.7.20 הרשעתי את הנאשם בעבירה המיוחסת לו, ואילו נאשם 2 זוכה בדין.
- בהתאם לכתב האישום, ביום 20.4.16, סמוך לשעה 11:30, במהלך פעילות משטרתית בכפר כנא, עיכבו שוטרי משטרת ישראל את יאסין אמארה, קרוב משפחתם של הנאשמים (בנו של הנאשם 2 ובן דודו של הנאשם 1). כשראה נאשם 2 כי יאסין עוכב, ניגש לניידת המשטרה, והשוטרים ביקשו ממנו להתרחק. בתגובה, נאשם 2 דחף את אחד השוטרים. נאשם 1, אשר ראה את ההתרחשויות, ניגש אל השוטר ודחף אותו, וכשהשוטר הרחיק אותו, דחף אותו שוב. בתגובה לכך, הודיעו השוטרים לנאשם 1 כי הוא עצור, והוא החל לברוח מהמקום. כשהצליחו השוטרים לעצור אותו הוא המשיך להתפרע בניידת.
- בהכרעת הדין נקבע כי אשמתו של הנאשם 1 בתקיפת השוטר הוכחה למעלה מכל ספק סביר, נדחתה טענתו לכך שאישומו מנוגד לכללי הצדק, וכאמור נאשם 2, אשר טען כי היה במקום אחר בעת האירוע, זוכה מחמת ספק שנותר בשאלת זיהויו כמבצע העבירה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ביום 10.8.20 טענו הצדדים לעונש בפניי. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, וב"כ הנאשם 1 טען בע"פ.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין מספר חודשי מאסר הניתנים לעבודות שירות לבין מאסר בפועל מאחורי סורג ובריש למשך שנה וחצי, בצירוף עונשים נלווים, וביקשה להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם לו טענה, בצירוף מאסר על-תנאי ממושך ומרתיע, קנס והתחייבות כספית.

ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים הנפגעים בעבירות, ובהם שמירה על שלטון החוק והבטחת פעילותם התקינה של גורמי האכיפה, ולפסיקה ממנה עולה, לטענתה, כי הוטלו במקרים דומים עונשי מאסר בני מספר חודשים, לריצוי בעבודות שירות או בפועל. עוד צוין כי לצד העבירה שבחוק נקבע עונש מינימאלי, המבטא את החומרה המיוחסת לה על-ידי המחוקק.

ב"כ המאשימה ציינה כי אמנם הנאשם ללא עבר פלילי ומאז ביצוע העבירה חלפו כארבע שנים, ואולם יש לתת משקל שיקולי הרתעת היחיד והרבים בנסיבות העניין.

6. טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי לבין מספר חודשי עבודות שירות, וביקש להטיל על הנאשם עונש המצוי ברף התחתון של המתחם לו טען. נטען, כי מבלי למעט בחומרת העבירות, תקיפת השוטר התבטאה בדחיפה בלבד. לשוטר שהותקף לא נגרם נזק כלשהו, והוא לא נזקק לטיפול רפואי. האירוע החל בכך ששוטרים עצרו את רכבו של בן דודו של הנאשם בסמוך לעסקו של הנאשם המצוי בחצר הבית. הנאשם לא התכוון לגרום לנזק גופני לשוטר, ולא פעל תוך תכנון מוקדם. כתב האישום הוגש ביולי 2018, כאשר מדובר באירוע מאפריל 2016, ויש להביא בחשבון שיהיו זה, ואת חלף הזמן מאז ביצוע העבירה, בשעת גזירת עונשו של הנאשם.

הנאשם נשוי ואב לפעוט בן כשנה, ואשתו בהיריון. הנאשם הבין את הפסול שבמעשה.

לנאשם אין עבר פלילי, וניתן היה לעתור לריצוי עונש המאסר בעבודות שירות, אולם הנאשם נעצר, בינתיים, בתיק אחר, ולכן ביקש הסנגור להטיל על הנאשם עונש ברף התחתון של המתחם, בדמות מאסר על-תנאי בלבד, ולוותר על קנס כספי בשל מעצרו.

7. דברי הנאשם

הנאשם בחר שלא לומר דבר.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

הערכים החברתיים שנפגעו

8. בית המשפט התייחס לא אחת לחומרת עבירות האלימות המופנות כנגד עובדי ציבור ואנשי משטרה.

עבירות אלימות פוגעות בערכים מוגנים של שמירה על כבוד האדם, שלמות גופו, תחושת הביטחון האישית של הפרט, ויכולתו לנהל שגרת חיים ללא חשש. כאשר מדובר בעובד ציבור, או בשוטרי, נפגעים בנוסף גם ערכי השמירה על הסדר הציבורי, ביטחון הציבור, שמירה על שלטון החוק והאמונים על אכיפתו, ויכולתם לבצע את מלאכתם כהלכה וללא חשש מפני פגיעה בשלוות נפשם ובביטחונם האישי.

ראו את הדברים שאמר בית המשפט העליון בע"פ 4565/13 **אמון חאלד נגד מדינת ישראל (4.11.13)**:

"בית משפט זה כבר פסק בעבר כי מעבר לחומרה הכללית הנודעת לעבירות אלימות, הרי שלאלימות המכוונת כנגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנודע לתפקוד התקין של השירות הציבורי (ראו: ה"מ 215/72 משיח נ' מדינת ישראל, פ"ד כו(2) 172 (1972), רע"פ 2660/05 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2008), דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.07.2011)). עובדי הציבור 'חשופים בצריח' - כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם מתן שירות לאנשים שיודעים אף הם קשיים. עובדי הציבור נדרשים להתגייס כל יום מחדש למתן שירות ולשם כך לגייס כוחות גוף ונפש. זהו הרקע לחקיקת עבירות מיוחדות שעניינן לא רק הגנה על שלמות גופם של עובדי הציבור, אלא גם הגנה על כבודם, לפחות במצבים שבהם הפגיעה היא פגיעה קשה בליבתו."

ראו עוד את הדברים שנאמרו בע"פ 6040/13 **מדינת ישראל נגד בחוס נעמאן (19.3.14)**:

"סבורים אנו, כי העונש שהוטל על המשיב בגזר דינו של בית המשפט קמא אינו הולם דיו את חומרת עברותיו ואת חשיבותם של הערכים המוגנים אשר נפגעו בהתנהגותו - יכולתם של גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם, שמירת הסדר הציבורי והגנה על בטחון הציבור, ועם אלה עקרון שלטון החוק וכיבודו..."

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

9. בהתאם להכרעת הדין, במהלך סיור משטרה בניידת בכפר כנא, עיכבו שוטרים את בן דודו של הנאשם, יאסין אמארה, כשהוא נוהג ברכבו. למקום החלו להגיע אנשים במטרה לסייע ליאסין. ביניהם, הנאשם 1. הנאשם ניגש אל שוטר, ודחף אותו, וכשהשוטר הרחיק אותו בבעיטת הדיפה, הנאשם חזר לעברו ודחף אותו שוב. כן הנאשם הניף את ידיו לעבר שוטר אחר ואגרף אותן במטרה לפגוע בו עם אגרופיו (אך לאור העובדה שהתנהגות זו לא יוחסה לנאשם בכתב האישום, נמנעתי מלהרשיעו בעבירה נוספת בגין התנהגות זו). לאחר שהשוטרים הודיעו לנאשם כי הוא עצור, הוא החל לברוח מהמקום בריצה. לאחר מרדף קצר שוטר השיג את הנאשם ועצר אותו.

תקיפת שוטרים במהלך פעילות משטרתית פוגעת בסדר הציבורי, בשלטון החוק, מפריעה לפעילותם, מעמידה בסיכון ממשי את שלומם ושלמות גופם של השוטרים, ועלולה להסתיים בנזק חמור.

10. לצד החומרה שבנסיבות ביצוע העבירות, יש לציין כי מדובר באירוע ספונטני, שאינו מתוכנן, שהנו תולדה של התלהטות יצרים מצד הנאשם בתגובה לעיכובו של בן דוד על-ידי שוטרים. כן רף האלימות שננקט לא היה בעל חומרה גבוהה, ולשוטרים לא נגרם נזק כלשהו.

מדיניות הענישה הנוהגת

11. בעבירות של תקיפת שוטר נעו העונשים בטווח רחב שבין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ובין מספר חודשי מאסר בפועל, בתלוי בנסיבות ביצוע העבירות, ובנסיבות המבצעים.

12. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי הדין הבאים:

א. רע"פ 4244/19 **טובול נ' מדינת ישראל** (26.6.19) - המבקש נעצר בביתו על ידי שוטרים, התנגד למעצרו, דחף אחד מהם, ונשך אותו בבטנו וגרם לו לחבלה. בדרך לתחנת המשטרה קילל ואיים על שוטרים. הוא הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות וזוכה מעבירת איומים שיוחסה לו. צוין בהחלטת בית-משפט קמא כי שיהיו של כשלוש שנים בהגשת כתב האישום לא היה בו כדי לפגוע בהגנתו של המבקש ואינו מצדיק את ביטול כתב האישום. למבקש יוחסו עבר פלילי מכביד, והתחמקות מחלק מהדיונים בהליך. הוטלו עונשים של חודש מאסר בפועל ויום ומאסר על-תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. ע"פ (י-ם) 10940-09-17 **מדינת ישראל נ' סרוסי** (21.1.18) - בית-משפט השלום הרשיע את הנאשם, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של תקיפת שוטר ואיומים, ונגזרו עליו עונשים של מאסר על-תנאי, צו מבחן וצו של"צ. ערעור המדינה על הכרעת הדין התקבל, ובית-המשפט המחוזי קבע כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות. יחד עם זאת, בית-המשפט המחוזי

מצא שלא להתערב בעונשו של הנאשם, בשל פגיעה אפשרית בשיקומו, ודחה את ערעור המדינה ביחס לגזר-הדין.

ג. רע"פ 1860/07 **שחר נחמני נ' מדינת ישראל** (14.6.07) - המבקש הורשע בעבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, שעה שעוכב על-ידם. חרף המלצת שירות המבחן על הטלת צו של"צ, גזר עליו בימ"ש השלום 7 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי והופעל עונש מאסר על-תנאי תלוי ועומד בחופף. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ד. ת"פ (נצ') 8741-08-09 **מדינת ישראל נ' אמסלם** (29.12.09) - הנאשם הורשע בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בהינתן הסדר טיעון לעניין העונש, הוטלו 4.5 חודשי מאסר, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.

ה. ת"פ (מח' נצ') 23544-04-11 **מדינת ישראל נ' זנגריה** (11.12.11) - הנאשם, ללא עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, תקיפת שוטר, איומים והעלבת עובד ציבור - לאחר שתקף שוטרים שהגיעו לבצע חיפוש בביתו, הגיע לבית ברכבו בנסיעה מהירה, התעלם מהוראות השוטרים לעצור, והמשיך בנסיעה מהירה לעברם ואף שפשף את רגלו של אחד השוטרים. לאחר שיצא מרכבו, קילל את השוטרים, ומשעוכב דחף שוטר והתנגד לעיכוב. הוטלו 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי.

ב"כ הנאשם לא הפנה לפסיקה לעניין העונש.

13. ניתן לעיין בנוסף בפסקי-הדין הבאים:

א. רע"פ 2065/14 **אבו מדיגם נ' מדינת ישראל** (9.6.14) - המבקש הורשע בעבירה של תקיפת שוטר במילוי תפקידו, לאחר שדחף שוטר בחזהו, ובעט בשוטרים אחרים, שעה שהגיעו לבצע חיפוש בביתו. בית-משפט השלום הטיל עליו 4 חודשי מאסר בפועל, הפעיל במצטבר עונש של 6 חודשי מאסר על-תנאי, והטיל עליו מאסר על-תנאי. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. עפ"ג (מרכז) 23394-01-14 **עמרן נ' מדינת ישראל** (16.2.14) - המערער הורשע בעבירות של תקיפת שוטר והכשלת שוטר במילוי תפקידו, לאחר שהתבקש לעצור את רכבו על-ידי שוטרים, והוטלו עליו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נוספים.

ג. עפ"ג 42199-08-13 **דיאב נ' מדינת ישראל** (3.11.13) - גם שם דחתה ערכאת הערעור, ערעור על עונש של חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות בנסיבות דומות לאלה לעיל.

ד. ת"פ 45215-03-13 **מדינת ישראל נ' אליאסין** (31.3.16) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, הפרעה לשוטר, וחבלה במזיד לאחר שתקף שוטרים שנסעו בניידת. בית-משפט השלום דחה עתירת הנאשם להימנע מהרשעתו, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם עונש של 10 חודשי מאסר על-תנאי, צו של"צ וקנס כספי, וזאת בתוך מתחם העונש ההולם אותו קבע ומבלי שהיו קיימים שיקולי שיקום.

ה. ת"פ (קריות) 46226-12-15 **מדינת ישראל נ' כורדי** (10.7.18) - הוטלו ארבעה חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי ופיצוי למתלונן, על נאשם שהורשע בתקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ו. ת"פ (חיפה) 62819-05-17 **מדינת ישראל נגד דיאנה שיטרית ואח' (28.02.18)**, בית המשפט גזר על כל אחד משלושת הנאשמים בתיק - 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בגין עבירות תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות ואיומים.

14. לאחר ששקלתי את נסיבותיו של המקרה הנוכחי, שמעשה התקיפה בו הסתכם בדחיפתו פעמיים של שוטר אחד, ללא גרימת נזק גופני וללא סממנים מחמירים אחרים, וההפרעה הסתכמה במנוסה בריצה למרחק קצר, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות הנו ממאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד ל-10 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם

15. הנאשם, בן 25, נשוי ואב לפעוט, בני הזוג מצפים לילדם השני.

הנאשם כפר באשמה וניהל משפט, ואף כי שמורה לו הזכות לכך, אין הוא זוכה להקלה השמורה למי שמודה, נוטל אחריות ומביע חרטה על מעשיו.

לנאשם אין עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק, אם כי בהווה מצוי הוא במעצר עד תום ההליכים בתיק אחר.

ב"כ הנאשם ציין את השהיו של כשנתיים בהגשת כתב האישום נגדו וביקש להביאו בחשבון לענין העונש. סברתי כי מדובר בשהיו שאינו משמעותי ואינו מצדיק הקלה מיוחדת ביחס לעונשו של הנאשם. מאידך, מצאתי להתחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, ובגילו הצעיר של הנאשם בשעת ביצועו.

בנסיבות אלה, נוכח גילו הצעיר של הנאשם והעדר עבר פלילי, מצאתי כי ניתן להסתפק בענישה המצויה ברף הנמוך של מתחם העונש ההולם.

הנאשם מצוי כעת, כאמור, במעצר בתיק אחר. אלמלא היה הנאשם שרוי במעצר יתכן והיה מקום לשקול הפנייתו לבחינת הממונה על עבודות שירות לשם בחינת אפשרות ריצוי עונש המאסר בדרך זו.

סוף דבר

16. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

- א. מאסר בפועל למשך 45 יום. למען הסר ספק המאסר ירוצה מאחורי סורג ובריח.
- ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה, אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מהיום עבירת אלימות כלפי שוטר או עובד ציבור.
- ג. קנס על סך 1,500 ₪ או 7 ימי מאסר תמורתו. סכום הקנס ישולם תוך 90 יום מהיום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.